

La parricida de Lloret va culpar de les morts la filla que va denunciar el seu company

Lianne Angela Smith es va negar a contestar al fiscal ahir a l'Audiència de Girona al judici per l'assassinat dels dos nens

GIRONA | MARTÍ SANTIAGO

Les parts del judici, l'acusada, Lianne Angela Smith entrant a la sala de vistes. Una vintena de mitjans de comunicació seguien el cas. El fiscal Víctor Pillado va instruir el cas i demana 38 anys de presó. La processada amb la seva lletrada al darrere, Jennifer Lahoz.

Lianne Angela Smith es va negar ahir a declarar a les preguntes del fiscal Víctor Pillado i només va respondre l'escassa mitja dotzena de qüestions plantejades per la seva advocada, Jennifer Lahoz, en la que va ser la primera sessió del judici per la mort dels seus dos fills -Daniel (11 mesos) i Rebecca (5 anys)- als que va asfixiar amb una bossa de plàstic a l'habitació 101 de l'hotel Miramar, a Lloret de Mar, la nit del 17 de maig de 2010. La parricida va deixar constància que el seu silenci obeïa a una recomanació de la seva lletrada, qui ja havia advertit al tribunal popular durant els informes preliminars que no escoltarien a la seva patrocinada repetir el relat dels fets que ja havia reconegut i que així estaven recollits en l'escrit de conclusions provisionals. Lahoz va deixar les seves cartes a la vista per indicar que l'objecte de discussió del cas serà dirimir si la processada "tenia capacitat de reaccionar d'aquesta o d'una altra manera". Entén que tenia les facultats alterades per una alteració psiquiàtrica i reclama una eximent completa, és a dir, l'absolució.

L'acusació pública va interpretar la negativa a contestar com una contradicció per part de l'acusada i va reclamar la lectura de les declaracions que aquesta havia realitzat en seu policial i en fase d'instrucció, a més del visionat del vídeo on es veu l'interrogatori que va tenir lloc a l'hotel. L'estratègia va ser hàbil i va servir perquè el tribunal observés com Lianne Smith traslladava la responsabilitat dels assassinats a la seva filla gran. Per a la processada, el fet que la seva filla denunciés al seu company, Martin Smith, per un delictes de pederàstia que li va suposar una condemna a 16 anys de presó, va comportar que el serveis socials britànics tractessin de retirar-li la custòdia de Rebecca. I és que Lianne Smith mai va creure's la denúncia ni va trencar la seva relació amb el seu company. Al contrari, el 17 de desembre va fugir amb ell i la petita Rebecca a Espanya on, dos anys després, va néixer Daniel.

A tenor de les declaracions llegides en la sessió d'ahir, que pocs dies abans del crim els Mossos d'Esquadra detinguessin a Martin Smith a Barcelona en virtut d'una ordre de recerca d'Interpol va precipitar la tragèdia. En especial, quan el 14 de maig l'acusada va sortir a comprar i li va semblar veure dos cotxes a l'exterior de casa seva amb personal dels serveis socials que ella interpretava que havien vingut a prendre-li les criatures.

La situació la va alterar tant que el 15 de maig va decidir marxar a Lloret amb la intenció de no tornar a Barcelona. En les seves declaracions va assegurar que aleshores desconeixia que assassinaria els seus fills però la nit del 17 de maig, quan feia una hora que els petits dormien, va agafar una bossa de plàstic i els va asfixiar. Primer a Daniel, que va donar-lo per mort després de posar-li la mà damunt el cor i comprovar que no li batejava, i després a Rebecca, que "va cridar i feia sorolls".

Acte seguit, s'hauria intentat suïcidar amb la mateixa bossa de plàstic amb que va matar els petits però no era prou grossa. Ho va tornar a provar amb una bossa més gran en la que va embolicar-hi cinta adhesiva però tampoc se'n va sortir. Seguidament va provar d'obrir-se les venes amb una fulla d'afaitar però els talls eren massa superficials i va optar per escanyar-se amb el cable de telèfon, també sense èxit. Més tard hauria intentat ofegar-se a la banyera però no va aconseguir morir.

Aquella nit la va passar dormint amb els cadàvers dels seus dos fills i va tenir temps d'escriure quatre notes: una

adreçada als petits, una altra a la policia, una tercera assegurant la inocència del seu marit i una quarta que va penjar a la porta de l'habitació perquè ningú hi entrés.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/06/19/parricida-lloret-culpar-morts-filla-que-denunciar-company/568312.html?utm_source=rss